ELIA JA JAUHOUHRI

(Elijah And The Meal Offering)
60-0310 · Phoenix, Arizona, USA, 10.3.1960

1 Oi, eikö se olekin totta! "Herra, minä vastaanotan." Vastaanotan mitä? Jokaisen lupauksen sitä, mitä Hän on antanut, se on minun.

2 No niin, ennen kuin istuudumme, kumartakaamme päämme hetkeksi niin, että en unohda rukoilla näiden nenäliinojen puolesta täällä.

3 Herramme, me olemme kiitolliset Sinulle tänä iltana näistä Siionin lauluista, tästä vanhanaikaisesta Evankeliumista, joka puhdistaa sydämemme pahasta, ja kaikista näistä suloisista lupauksista Raamatussa, jotka ovat meidän. Uskolla me vastaanotamme ne. Ja me tiedämme, että Jumala ei katso henkilöön. Ja tuossa sukupolvessa, jossa Paavali eli... niin monet ihmiset olivat sairaita. He toivat hänelle nenäliinoja ja esiliinoja, että hän panisi ne ruumiillensa, ja sitten he veivät ne hänen ruumiiltansa sairaille ja vaivatuille. Ja Kirjoitukset kertovat meille, että saastaiset henget lähtivät ulos ihmisistä, ja vaivat jättivät heidät, koska he uskoivat Herraan Jeesukseen. Jumala, Paavali on ollut poissa melkein kaksituhatta vuotta, Sinun Läsnäolossasi. Tuo sukupolvi kuoli hänen kanssaan, mutta Sinä olet jokaisen sukupolven Jumala. Nyt ihmiset tänä iltana ovat uskoneet Sinuun, ja me jätämme Sinulle tänä iltana nämä nenäliinat ja pienet kääröt ja uskomme koko sydämestämme, että Sinä tulet vastaamaan rukoukseemme, ja he ovat parantuva. Suo se, Herra. Me lähetämme ne heille Jumalan kirkkaudeksi, Hänen Poikansa Jeesuksen Nimessä. Aamen.

4 Voitte istuutua. Ja ne, jotka panivat nämä tänne, voivat tulla ottamaan välittömästi tämän kokouksen jälkeen.

5 Olen niin onnellinen tänä iltana. Olen ollut siellä vuorella tänään, niin pian kuin, selvisin näistä haastatteluista, joita minulla täytyi olla, menin sinne rukoilemaan. Ja joka kerta, kun tulen tänne erämaan aurinkoon, se saa minut jotenkin haluamaan tulla takaisin uudestaan. Mutta yksi asia, josta olen onnellinen tänä iltana, vaimoni... Niin paljon kuin olemmekin olleet yhdessä ja hän on nähnyt suurten Jumalan näkyjen julkitulevan ja tapahtuvan... Hän oli siellä virralla tuona päivänä Jeffersonvillessä, kun Herran Enkeli ensi kertaa ilmestyi, josta Associated Press

ympäri kansakuntaa kirjoitti. Se oli vuonna 1933. Hän seisoi siellä ja hän kuuli tuon Äänen, mutta ei nähnyt tuota Valoa. Vaikka jopa sanomalehtivalokuvaajat näkivät tuon Valon. Mutta hän oli silloin melko nuori, noin kaksitoistavuotias, eikä hän ollut koskaan nähnyt tuota Valoa. Hän katseli ihmisiä, kuinka monet pyörtyivät. Ja Se viipyi siellä vain noin yhden minuutin ja meni suoraan takaisin ylös taivaisiin. Ja sanomalehdet kirjoittivat artikkeleissaan: "Salaperäinen Valo ilmestyy paikallisen baptistisaarnaajan yllä ollessaan kastamassa." Se meni aina Kanadaan asti ja oli Kanadan lehdissä.

6 Ja sitten noin kolme tai neljä vuotta sitten, kun olin viimeksi Phoenixissä, uskon, että Jack Moore oli silloin kanssani ja hän... Vaimoni on hyvin arka. Ja niinpä hän aivan odottamatta kutsui hänet puhujanlavalle, ja hän meikein pyörtyi. Ja hän tuli sen jälkeen, kun minä jo olin tullut puhujanlavalle, ja voitelu oli siellä parantamiskokousta varten. Ja hän sanoi, että se oli ensimmäinen kerta, kun hän koskaan oli tuossa Läsnäolossa sillä tavalla. Ja toissailtana hän näki Hänet puhujanlavalla, se oli ensimmäinen kerta, kun hän näki Hänet, kun Se oli seisomassa täällä puhujanlavalla. Ja, kun tapasin hänet ulkopuolella, hänellä oli kyyneleet silmissä ja hän sanoi: "Billy, ensimmäistä kertaa elämässäni, minä näin Sen." Hän sanoi: "Sinä olit rukoilemassa erään naisen puolesta, ja minä näin Sen tulevan suoraan hänen eteensä ja viipyvän siinä joitakin hetkiä ja sitten siirtyvän sinne, missä sinä olit. Ja sitten niin pian kuin sinä lakkasit puhumasta, Se meni pois." Niinpä olen onnellinen siitä, että Se tuli hänen silmiensä eteen. Katsokaahan, tuolla pienellä naisella on niin paljon, minkä lävitse käydä. Ja siksi olen niin iloinen ja onnellinen siitä.

7 Nyt, huomeniltana on parantamiskokous. Te tiedätte, että olemme sanoneet tällä viikolla, että parantamiskokous olisi perjantai-iltana. Tulkaa nyt huomenna iltapäivällä, tai varhain illalla, noin kello kuudelta, että ette häiritse kokousta. Ja Billy, Leo, ja Gene, he tulevat olemaan täällä rukouskorttien kanssa, antaakseen teille rukouskortin. Se on siksi, kun tuomme ihmiset puhujanlavalle ja rukoilemme heidän puolestaan. Nyt me olemme... Minun täytyy tehdä Amerikan kokouksissa sillä tavalla, miten ihmisille on opetettu, laskemalla kädet päälle. No niin, se on kyllä Kirjoitus, mutta se on juutalainen perinne. Se ei ole pakanoita varten, mutta se on siirtynyt pakanoille. Pakanoille oli: "Minä en ole sen arvoinen, että Sinä tulisit minun kattoni alle, puhu vain Sana, ja palvelijani

tulee elämään." Niin se on. Mutta juutalaiset sanoivat: "Tule laskemaan kätesi tyttäreni päälle, ja hän tulee elämään." Näettekö, se oli heidän perinnäistapansa, se ei ollut pakanoita varten.

8 Ilta illan jälkeen, tunnista tuntiin, päivin ja öin, Pyhä Henki tulee, paljastaen, käyden rakennuksen lävitse, puhuen sydänten salaisuudet. Te näette sen koko ajan. Se antaa teidän tietää, että Herran läsnäolo on täällä. Nyt, jos te vain haluatte vastaanottaa Sen, te parannutte juuri sillä hetkellä. Koska kaikki parantaminen, mitä koskaan on tehty puolestanne, on jo saatettu päätökseen, ja siten on ollut tuhatyhdeksänsataa vuotta tai enemmän. Kaikki pelastus, mitä te koskaan tulette saamaan, on jo maksettu, se on teidän, kun vain vastaanotatte se. Pelastus tuli teille yli tuhatyhdeksänsataa vuotta sitten. Mutta nyt te voitte panna merkille minun kokouksissa sanovan: "Saisiko se sinut uskomaan?" Katsokaahan, merkit ja ihmeet eivät ole parantumiseksi tai pelastumiseksi, vaan on antamaan ihmisille käsitys ja ymmärrys, että Jumalan Läsnäolo on täällä. Sitten Hän... jos Hän... Kuinka se olisi, se on suurempi ihme. Me yksinkertaisesti vain alamme nyt nähdä, ihmeitä.

9 Nyt, kun se tulee jonkun henkilön kohdalle, useita heistä on noussut ylös paareilta pyörätuoleista ja lähtenyt ulos. Se ei oikeastaan ole mikään ihme. Ei. Katsokaahan, jopa Kristillisellä Tieteellä on sitä. Se voi olla henkinen tila, että te voitte olla... muuttaa ajatustapanne. No niin, me emme usko, että niin olisi, koska minä uskon, että se oli usko. Mutta kuitenkin...

10 Olin Alsace-Lorrainessa, Ranskassa. Olin Pariisissa. Ja menin erääseen paikkaan, missä lepäsi kuollut nainen, haudattuna. Ja he hieroivat siellä kalliota, ihmiset menivät sinne rampoina, kainalosauvoilla ja he laskivat ne maahan ja kävelivät pois, hierottuaan tuota kalliota tuon kuolleen naisen yllä. Katsokaahan, hän on kuollut, eikä hän voi sen enempää olla välittäjänä kuin... On vain yksi Välimies Jumalan ja ihmisen välillä, ja se on Kristus Jeesus. Koska tulen katolisesta perheestä, tiedän, että katolilaiset uskovat kuolleisiin ihmisiin, että heidän henkensä ovat välittäjinä heidän puolestaan; niitä on eri tarkoituksiin, jotkut politiikkaa varten ja jotkut muita asioita varten. Minulle se on spiritismiä. Toivon etten loukkaa tunteitanne, mutta minun täytyy olla rehellinen. Katsokaahan, mikä tahansa, joka on välittäjänä kuolleiden kanssa, on spiritualismia.

11 Minulta kysyttiin sitä Meksikossa ja sanoivat: "Entä Jeesus?"

Minä sanoin: “Hän ei ole kuollut. Hän nousi ylös jälleen. Hän on elossa aina ja iankaikkisesti.” Näettekö? Hän ei ole kuollut, Hän elää. Muut heistä ovat kuolleita, josta Kirjoitus sanoo, että “ne, jotka ovat kuolleita, eivät voi tulla tänne ja nämä, jotka ovat täällä, eivät voi mennä sinne.” Kukaan ihminen ei ole koskaan ylittänyt tuota kuilua, eikä tule koskaan tekemään sitä. Niinpä se on sillä selvä, kun Jeesus sanoi niin.

12 Mutta me näemme näiden asioiden toimivan. Niinpä nyt joka ilta Pyhä Henki yrittää saada teidät Hänen olemuksensa Läsnäoloon täällä. Ei jonkun miehen läsnäoloon. Ihminen voi vain nöyrtyä, lahjan kautta hän voi alistaa itsensä tietylle Hengen valta-alueelle, joka voi avata Jumalan teille. Mutta se ei tule koskaan toimimaan, ennen kuin te itse uskotte sen ja vastaanotatte sen, ja vasta sitten se toimii. Näettehän. jos te istutte siellä, eikä kukaan teistä usko Sanaakaan Siitä, ei se tule koskaan toimimaan.

13 Jeesus, kun Hän meni omiensa tykö, omaan kotikaupunkiinsa, ei Hän voinut tehdä montaakaan mahtavaa tekoa heidän epäuskonsa tähden. Ja, jos Hän ei voinut tehdä niin silloin epäuskon tähden, ei Hän voi tehdä nytkään. Näettekö, kyse on teidän uskostanne.

14 Niinpä tarvitaan teidät ja minut yhdessä Pyhän Hengen kanssa saamaan nämä asiat aikaan: saamaan minun iloitsemaan, saamaan teidän iloitsemaan siitä, että täällä on Jumala, joka pitää Sanansa.

15 Mutta, kun Pyhä Henki voi tulla kokoukseen, täyttäen tarkalleen Kirjoitukset, mitä Hän sanoi tapahtuvan viimeisinä päivinä, ja menee kuulijakunnan ylitse niin kuin Hän teki ollessaan täällä, ja erottaa sydänten salaisuudet ja ajatukset ja sydämen aikomukset ja mielen, niin kuinka voisi kukaan epäillä? Katsokaahan, siinä on täydellinen ihme, suurempi ihme kuin se, että rampa kävelee, koska sen on mahdotonta tapahtua ilman hengellistä voimaa. Täytyy olla hengellinen voima, jotta voi tehdä sen. Ja sitten te näette aivan tarkalleen sen, mitä Raamattu lupasi, että he... mitä me uskomme. Se on enemmän ihme kuin huutaminen. Näettehän. Se on suurempi ihme kuin kielillä puhuminen. Paavali sanoi niin. Se on suurempi ihme kuin aito Pyhän Hengen kielilläpuhumisen lahja. Me olemme tuossa viimeisessä ihmeessä. Raamattu on ennustanut sen sillä tavalla.

16 Niinpä teidän ei tänä iltana tarvitse odottaa huomiseen iltaan asti, tullaksenne rukousjonon lävitse, jotta kädet laskettaisiin päällenne. Nyt, kätten päälle laskeminen ei tee teille mitään sen enempää kuin sydämen

ajatusten erottaminenkaan; minun mielestäni ei kovin paljoa. Silloin te vain voitte vastaanottaa sen, pitää kiinni siitä, se on teidän. Ja te uskotte sen koko sydämellänne.

17 Mutta huomenillalla, jos te... Kirjoitus sanoo: "Menkää kaikkeen maailmaan, saarnatkaa Evankeliumi kaikille luoduille; nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat." Kaikki nämä merkit; ja sitten lopuksi Hän sanoo: "Jos he laskevat kätensä sairaiden päälle, he tulevat terveeksi." Se on totta. He... Se seuraa uskovaisia. Hyvä on. Me olemme nyt uskovaisia ja niin me olemme ilta illan jälkeen laskeneet käsiä sairaiden päälle, ja Jumala on tehnyt suuria ihmeitä heille. On ollut suuria ihmeitä, kun olemme rukoilleet kädet nenäliinojen päällä. Meillä on ollut suuria ihmeitä, kun sydämen ajatukset on paljastettu. Katsokaahan. Kaikki yhdessä työskentelee Jumalan kirkkaudeksi. Se ei tapahdu jonkun miehen, se ei ole jonkin seurakunnan, vaan Jumalan kirkkaudeksi. Jumalan kirkkaudeksi!

18 No niin, ennen kuin avaamme Sanan täksi illaksi... Oi. Me voimme kääntää sivuja tällä tavalla, mutta Jumalan täytyy avata Se, koska Kirjoitukset eivät ole tulkittavissa itse, vaan Pyhä Henki, joka kirjoitti Kirjoitukset, on Niiden tulkitsija. Niinpä, kumartakaamme päämme kun rukoilemme. Ja kuinka monet haluaisivat tulla muistetuiksi rukouksessa? Tahtoisitteko tehdä sen tiettäväksi kohotetuin käsin, mitä tahansa se onkin? Oi Jumala, katsokaapa. Me olemme kaikki tarpeessa, emmekö olekin? Minä olen tarpeessa myös, ystävät. Minun käteni ovat ylhäällä.

19 Taivaallinen Isä, nöyrästi ja hiljaisesti ja kunnioittavasti me tulemme Sinun suureen ylevään Läsnäoloosi, tietäen, ennen kuin yhtään asiaa tapahtuu, että Sinä olet täällä, koska Sinä lupasit olla. Sinä sanoit ennen pois menoasi: "Missä tahansa kaksi tai kolme ovat koolla Minun Nimessäni, siellä Minä olen heidän keskellään. Ja, jos he sopivat mistä tahansa asiasta, koskien jotakin, ja pyytävät, he saavat." Herra, tuon Sinun lupauksesi tähän. Sinun Verelläsi ostetun, minä pyydän, että jokainen mies, nainen tai lapsi, joka kohotti kätensä tänä iltana, Sinä tunnet heidän sydämensä, voikoot he saada sen, mitä ovat pyytäneet. Suo se. Herra.

20 Me olemme tarpeessa olevia ihmisiä. Me vaellamme pimeässä maailmassa. Sinun suuren vihollisesi kanssa, jonka kanssa me emme voisi ollenkaan taistella, ellei olisi Sinun Pyhää Henkeäsi. Sen vuoksi me olemme luottavaisia, ja toimien uskossa, että Hän on käyvä edellämme ja valmistava tien. On niin monia piileviä vaaroja tien varrella, uupuneita jal-

kojamme varten, mutta me yritämme seurata Hänen verisiä jalanjälkiään, joka voitti kuoleman, helvetin ja haudan.

21 Ohjaa meitä tänä iltana Pyhällä Hengelläsi, Herra, niihin sanoihin, jotka tulee sanoa ja ohjaa Sanat niiden sydämille, jotka niitä tarvitsevat. Sitten Herra, voikoon kokouksen lopulla, kun me lähdemme eri koteihin, voikaamme kyetä sanomaan taas, niin kuin nuo, jotka olivat Emmauksesta: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun Hän puhui meille tiellä?" Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä ja Hänen tähtensä. Aamen.

22 Teille, jotka kirjoitatte muistiin Kirjoituksia, menkää nyt kanssani 1. Kuningasten Kirjaan. Haluan lukea osan 17. luvusta ja tulen aloittamaan 14. jakeesta. Luemme 14, 15:nnen ja 16. jakeen 1. Kuningasten Kirjan 17. luvusta:

> *Sillä näin sanoo Israelin HERRA Jumala: Jauhotynnyri ei ole tyhjenevä. eikä öljy ole loppuva astiasta, siihen päivään asti, kun HERRA lähettää sateen maan päälle.*
>
> *Ja hän meni ja teki sen mukaisesti niin kuin Elia oli sanonut ja hän, ja Elia, ja hänen perheensä, söivät monia päiviä.*
>
> *Ja jauhotynnyri ei tyhjentynyt, eikä öljy loppunut astiasta, sen HERRAN sanan mukaan, jonka hän puhui Elian kautta.*

23 On täytynyt olla melkein aamunkoitto, kun hän heräsi. Hän käänsi väsyneen päänsä tyynyllä, kuullessaan pienen, valittavan äännähdyksen huoneen poikki. Eikä hän ollut kyennyt nukkumaan koko yönä, vaan oli kääntyillyt vuoteellaan tämän suuren murhenäytelmän vuoksi. Hänen pieni poikansa oli jälleen herännyt, oltuaan unessa vain kaksikymmentä tai kolmekymmentä minuuttia ja voin kuulla hänen pienen äänensä sanovan: "Äiti, etkö menisi katsomaan uudestaan ruokakomerosta, olisiko siellä edes yhtä pientä leivänpalaa? Minä olen niin nälkäinen, etten voi nukkua!"

24 Ja, kun hän katsoi hänen pieniä kasvojaan, hänen pieniä, kuopalle painuneita poskiaan ja pieniä silmiään, jotka olivat muuttumassa keltaisiksi, hänen leikkaamatta jääneitä pitkiä hiuksiaan, hänen pientä repaleista yöpaitaansa; suuret kyyneleet tippuivat hänen silmistään pienen pojan kasvoille, kun hän taputti häntä poskelle ja sanoi: "Kultaseni, yritä nukkua ja ymmärtää."

25 Kolmeen vuoteen ei ollut yhtään sadetta maan päällä. Hän polvistui

lattialle, ja voin nähdä, kuinka hän huusi avukseen Jumalaa, hän sanoi: "Oi, Herra Jumala, Jehova, Sinä olet meidän isiemme Jumala, joka olet ruokkinut lapsiasi ja huolehtinut heistä kautta vuosien. Ja minä olen yrittänyt elää uskollisesti ja rehellisesti Sinulle, ja nyt, näen pienen poikani tässä itkevän jotakin syötävää, eikä minulla ole mitään antaa hänelle. Monia viikkoja olemme syöneet vain aterian, joka kolmas tai neljäs päivä, ja nyt se on kaikki mennyttä, paitsi pientä kourallista jauhoja ja lusikallista öljyä. Ja yritän säästää sitä päivänkoittoon asti, ettei meidän tarvitsisi kuolla yön aikana. Mitä minä olen tehnyt, oi Jumala? Minä, Sinun palvelijattaresi, olen elänyt uskollisesti. Aviomieheni kuoli taistelussa, taistelussa Herran puolesta, ja olen nyt ollut leskenä useita vuosia ja olen yrittänyt elää oikein ja pitää Sinun Käskysi. Ja, jos aikani on mennä, en minä siitä välitä; mutta pieni poikani, se repii sydämeni palasiksi kuulla hänen anovan jotakin syömistä, kun ei ole, mitään antaa hänelle."

26 Lopetettuaan rukoilemisen hän nousi ylös. Poika oli jälleen nukahtanut muutamaksi hetkeksi. Ja hän oikoi käsiään ja se repaleinen aamutakki, joka oli yllään, oli melkein loppuun käytetty. Hän menee ikkunan ääreen ja katsoo ulos, ja on noin päivänkoiton aika. Oi, oli niin kuumaa!

27 Kuumat tuomion tuulet olivat puhaltaneet kansakunnan ylitse, joka oli unohtanut Jumalan. Se oli Ahabin, Israelin julmimman ja pahimman kuninkaan hallitusaikana. Hän oli nainut syntisen, Iisebelin, joka oli epäjumalanpalvoja. Ja sen kaltainen seka-avioliitto ei koskaan onnistu, se ei yksinkertaisesti voi onnistua, joko nainen on tuleva miehen mukaan, tai mies on menevä naisen mukaan. Ja Iisebel oli hyvin viehättävä nainen ja Ahab, joka oli vain jonkinlainen haalea uskovainen, oli antanut periksi hänen ajatuksilleen ja sanonut: "Oi, hyvä on, uskonto ei merkitse minulle mitään, minä olen kuningas." Ja kauan aikaa sitten Jumalan alttarit oli revitty alas, ja Baalille oli pystytetty alttarit. Ja mielipide oli ollut niin kovasti todellista uskontoa vastaan, kunnes saarnaajat suuren paineen alaisina, olivat antaneet myöten.

28 Jokin aika sitten sanoin saarnaajista ja joistakin muistakin nykyisistä asioista, ja eräs ryhmä tapasi minut ja sanoi: "Veli Branham, meidän seurakuntamme vain kasvavat!" Sehän sen aiheuttaa, seurakunta kävelisi ulos, jos saarnaaja ei miellyttäisi heitä.

29 Ja niin pitkälle olivat saarnaajat langenneet tämän kuninkaan vaikutuksen alle, koska synti oli sallittu, ettei ollut enää mitään rajoja. Se oli oikein hyvä kuva tästä päivästä, koska kansakunta oli antanut vahvistuk-

sensa näille asioille, ihmiset halusivat olla suosittuja. He ajattelivat: "Niin kauan kuin kansa sanoo niin, on kaikki hyvin." Sillä tavalla ihmiset sanovat tänään: "Niin kauan kuin kansa sanoo, että on oikein myydä olutta, sopii sitä juodakin. Jos kansakunta sallii naisten olla puolipukeissaan kadulla, eikä laki aja heitä sisälle, niin silloinhan sopii tehdä niin." Se voi olla oikein kansan mielestä, mutta Jumalan kirjoissa te olette vastuussa ja tulette vastaamaan Jumalan edessä. Mutta he olivat langenneet, heidän oli täytynyt antaa periksi painostuksen alla.

30 Ja tuo kansakunta menestyi, ja he ajattelivat, että menestyminen oli merkki siitä, että Jumala oli heidän kanssaan. Se ei ole koko totuus. Jumala...

31 On olemassa eräs vanha sananlasku, Jumalaa häpäisevä sananlasku, joka sanoo, että "Jumala auttaa niitä, jotka auttavat itseään." Se häpäisee Jumalaa! Niitä, jotka eivät voi auttaa itseään! Hän on niiden Jumala, jotka tarvitsevat laupeutta. Ja Hän on laupias Jumala. Ja tuo sananlasku sanoo, että Hän auttaa niitä, jotka auttavat itseään, mutta, jos te voitte auttaa itseänne, ette te tarvitse Hänen apuaan. Hän auttaa niitä, jotka eivät voi auttaa itseään.

32 Mutta tuo kansakunta oli ajatellut, että kunhan he vain söivät hyvin ja olivat hyvin vaatetettuja, kaikki olisi kunnossa.

33 Mutta siellä oli eräs, joka yhä oli vanhanaikainen, joka uskoi, että oli olemassa Jumala, joka oli vanhanaikainen, joka uskoi, että oli olemassa Jumala, joka piti Sanansa ja uskoi, että Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala oli pyhä ja vaati täydellistä antautumista Hänen pyhyydelleen. Ja Iisebel ja hänen nykyaikainen ryhmänsä vihasivat häntä. Hän oli heidän pastorinsa, mutta he eivät uskoneet sitä. Niinpä hänen täytyi piilotella pitääkseen henkensä.

34 Ja Jumala oli lähettänyt hänet sanoman kanssa, sanoen: "Mene ja sano tuolle vanhalle pahalle kuninkaalle: 'NÄIN SANOO HERRA. Ei tule satamaan, eikä edes kaste ole lankeava, ennen kuin sinä kutsut sitä.'" Elian suulle oli annettu tehtäväksi kutsua sade, kun sen aika olisi; hänellä olivat taivaan avaimet, hän voisi sulkea sen, tai avata sen. Ja Hän sanoi: "Haluan sinun menevän tänne ulos erämaahan, ulos tästä kaaoksesta. Lähde ulos heidän joukostaan. Sinä olet saarnannut heille, eivätkä he halua kuunnella Sinua, vaan tulevat jatkuvasti pahemmiksi. Mene ylös erämaahan ja asetu Keritin puron ääreen. Minä olen jo käskenyt korppeja huolehtimaan sinusta." Oi, jos ihmiset eivät halua tehdä sitä, Jumalal-

la on variksia, jotka voivat tehdä sen!

35 Johannes sanoi: "Jumala on kykenevä näistä kivistä nostamaan lapsia Abrahamille."

36 Jeesus sanoi, Jos he olisivat hiljaa, tulisivat kivet välittömästi huutamaan."

37 Jumala voi tehdä mitä Hän haluaa tehdä. Hän sanoi: "Minä olen käskenyt korppeja, ja ne tulevat ruokkimaan sinua." Ja ne toivat hänelle lihaa ja leipää.

38 Joku sanoi minulle kerran, "Mistä ne saivat sen, veli Branham?"

39 Minä sanoin: "En tiedä. Ainoa, mitä tiedän, on se, että ne toivat sen. Ne saivat sen samasta paikasta kuin Jeesuskin, kun Hän otti viisi keksiä ja kaksi kalaa ja ruokki niillä viisituhatta. Se tuli samasta Kaikkivaltiaan Jumalan luovasta kädestä." Ne toivat hänelle kalaa ja leipää, nämä varikset, laskeutuivat alas ja ojensivat sen Elialle ja hän kumartui ja joi tuosta lähteestä. Jumala antoi profeettansa levätä.

40 Oi, olen niin iloinen, että Jumalalla on pakotie! Ja kun ihmiset ajattelivat, että hän oli hullu: "Tuo vanha profeetta, tuo vanha ilonpilaaja", joka aina yritti ottaa kaiken ilon pois heidän pienistä mukavista kutsuistaan, ja sanoi heille, että se oli syntiä. Ja hän, seuraten Jumalan käskyä, meni ylös vuorille ja istuutui korkeimmalle paikalle, seudun kuivimmalle paikalle. Mutta Jumala piti tuon puron virtaamassa, Ja he siellä alhaalla pureskelivat kieltään veden puutteesta.

41 Tiedättekö, Jumalalla on tapa vastata rukoukseen. Tämä pieni nainen, joka oli elänyt uskollisena. Hän ei ollut mennyt uudestaan naimisiin, vaan oli pysynyt yksinäisenä, tavatakseen aviomiehensä kirkkaudessa. Hän oli kunniallinen nainen. Ja viikkokausia jauhot tynnyrissä olivat vähentyneet ja vähentyneet, hänen jatkuvasti rukoillessa ja näytti yhä kuin missään ei olisi mitään toivoa näkyvissä.

42 Tiedättekö, siitä me voisimme saada opetuksen. Että, jos te olette rukoilleet ja täyttäneet kaikki vaatimukset, joita Jumala vaatii teitä täyttämään, ja yhä Hän on hiljaa eikä sano mitään, ja kuitenkin te olette täyttäneet nuo vaatimukset, no niin, mitä sitten tapahtuu? Jos te tiedätte, että olette täyttäneet kaikki Hänen vaatimuksensa ja olette tehneet kaikki, mitä tiedätte tehdä, silloin usko ei horju se vain pysyy hiljaa ja ajattelee positiivisesti. Usko ottaa iankaikkisen tiukan otteen Ikiaikojen Kalliosta eikä liiku.

43 Tuo suuri mies nimeltä usko… Olen usein sanonut: "Uskolla on karvainen rinta." Kun hän puhuu, kaikki muu vaikenee. Kun usko sanoo: "Hiljaa", pysähtyy kaikki muu, koska hän on pomo.

44 Ja tämä nainen oli täyttänyt kaikki vaatimukset. Hän oli elänyt puhtaasti, hän oli elänyt säädyllisesti, hän oli elänyt kunniallisesti ja hän oli täyttänyt kaikki Jumalan vaatimukset, Mutta näytti kuin Hän olisi hiljaa. Jumala tekee sen joskus koetellakseen teitä, nähdäkseen minkä kaltainen vastareaktio teillä on. Älkää unohtako sitä.

45 Jos te kuljette puhujanlavan ylitse, puolestanne on rukoiltu ja kädet on laskettu päällenne ja näyttää siltä, kuin mitään ei tapahtuisi, se ei hitustakaan pysäytä uskoa, te olette täyttäneet Jumalan vaatimukset. No niin, jos te olette täyttäneet ne… Mutta, jos teillä on jokin varaus Jumalan suhteen, te tiedätte, että teidän sydämenne tuomitsee teidät... Ja me tiedämme, että "jos meidän sydämemme ei tuomitse meitä, silloin meillä on..." Mutta, jos sydämemme tuomitsee meidät, silloin ei ole mitään tarvetta tulla puhujanlavan ylitse, ei ole mitään tarvetta pyytää Jumalalta mitään, koska teillä ei ole uskoa vastaanottaa sitä. Mutta, kun te olette täyttäneet jokaisen Jumalan vaatimuksen, silloin usko astuu esiin ja sanoo: "Jumala on Jumala. Minä olen täyttänyt nuo vaatimukset."

46 Kirjoitukset sanovat: "Mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy." Niin kuin tuossa laulussa sanotaan: "Opeta minua, Herra! Oi, opeta minua Herra, kuinka odottaa." Peskää sielunne Golgatan Veressä, täyttäkää jokainen vaatimus, polttakaa kaikki sillat ympäriltänne ja sanokaa: "Nyt Herra, mitään käsissäni en tuo, yksinkertaisesti Sinun ristissäsi kiinni riipun. Sinä lupasit sen, Herra." Se on oikeankaltainen tila ja syy, miksi ihmiset ajattelevat, että kannatan eristyneisyyttä. Mutta siellä huoneessa, tai erämaan laidalla, se on se tila, johon on päästävä, ennen kuin astutte tähän saarnastuoliin täällä. Koska Saatanalla on aina jotakin ilkeää varattuna, yrittäessään tehdä tyhjäksi jotakin. Ja teidän täytyy, riippua kiinni Ristissä, eikä luottaa omaan kykyynne, eikä omiin ajatuksiinne, ainoastaan nojata iankaikkisiin käsivarsiin. Vaatimatta minkäänlaista tajuamista, vaatimatta ymmärrystä, te vain avaatte itsenne ja annatte Pyhän Hengen puhua. Se on se tila, johon Jumala haluaa Seurakuntansa.

Tulkaa tuohon tilaan.

47 Jumala koettelee teitä. Jokainen poika, joka tulee Jumalan tykö, täy-

tyy ensin olla koeteltu, kuritettu, jotta nähtäisiin kestääkö hän kuritusta. Jos me tulemme alttarille ja sanomme: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, joka kuoli minun syntieni tähden ja nousi jälleen ylös kolmantena päivänä. Hän on haavoitettu minun rikkomusteni tähden, runneltu minun pahain tekojeni tähden. Rangaistus oli hänen päällänsä, että minulla rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta olen parattu." Kun te sanotte sen, te tunnustatte, että kaikki syntinne ja vääryytenne, ja kykynne ja kaikki, mitä teillä on, lepää alttarilla. Sitten siellä, kun mitään ei ole käsissänne, tulee Saatana yrittämään ampua teitä jokaisella nuolella millä hän vain voi. Mutta, jos te sitten käännytte siitä sivulle ja sanotte: "Hyvä on, ehkä en pelastunutkaan, ehkä en parantunutkaan", kun te sitten käännytte pois Siitä, silloin Raamattu sanoo, että te olette aviottomia lapsia, ettekä Jumalan lapsia.

48 Jumala koettelee jokaisen Abrahamin pojan niin kuin Abrahaminkin, sillä me olemme Abrahamin siemen. Olemalla kuolleita Kristuksessa, me olemme Abrahamin siemen, ja perillisiä lupauksen mukaan. Abrahamin siemen, se on se henki, joka Abrahamilla oli. Hänelle oli tuo lupaus annettu. Ja jos meidän isämme luotti Jumalaan ja otti kiinni lupauksesta, joka oli aivan mahdoton toteutua ja piti siitä kiinni kaksikymmentäviisi vuotta, ennen kuin se täyttyi, tullen vahvemmaksi uskossa koko ajan, niin silloin hänen siemenensä on aivan isänsä kaltainen. Tapahtuipa mitä tahansa, kun puolestamme on rukoiltu, on asia selvä! Kun me saamme kaiken pois tieltä, täytämme kaikki vaatimukset, saamme kaiken pois tieltä, ja sitten pyydämme Jumalalta, niin te seisotte siellä tietäen, että tulette saamaan sen.

49 Jumala koetteli Jobin sillä tavalla. Kun Job pyysi laupeutta, uhrasi hän uhrin lastensa puolesta, koska ainoa asia mitä tuolla profeetalla oli, oli polttouhri. Mutta se oli kaikki, mitä Jumala vaati.

50 Jumala ei vaadi koulutusta ja kaikenlaista hölynpölyä, vaan Hän vaatii tahdollensa antautunutta sydäntä. Hän ei pyydä teitä pukeutumaan jollakin tietyllä tavalla, tai menemään joihinkin tiettyihin asioihin tai tiettyihin opistoihin, tai arvoasteisiin. Hän pyytää nöyrää, katuvaista, murtunutta henkeä, ja sydäntä, joka on halukas vastaanottamaan Hänet.

51 Hän koetteli Jobin, nähdäkseen minkälaisen vastareaktion Hän näkisi hänessä. Hän otti häneltä lampaansa, otti häneltä härkänsä, otti häneltä kamelinsa ja otti hänen lapsensa, sanoen: "Katsonpa, mitä Job nyt sanoo."

52 Ja hän sanoi: "Herra antoi ja Herra otti, siunattu olkoon Herran Nimi."

53 Hän löysi sen, mitä Hän oli sanonut Jobista Saatanalle: "Ei ole yhtään hänen kaltaistaan maan päällä."

54 Sitten ukkoset alkoivat jyristä, salamat alkoivat välähdellä. Henki tuli tuon profeetan ylle ja hän huusi: "Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisinä päivinä Hän on seisova maan päällä. Vaikka ihomadot hävittävätkin tämän ruumiin, kuitenkin lihassani minä näen Jumalan; jonka olen itse näkevä, minun silmäni näkevät, eivätkä toisen."

55 Hän koetteli nuo heprealaiset lapset nähdäkseen, minkä kaltainen reaktio heillä olisi. He olivat tunnustaneet pakanain joukossa, että "oli elävä Jumala, oli Jehova Jumala, ja että Hän oli Taivaan Jumala ja maan Jumala, ja että Hänellä oli jokainen sielu käsissänsä." Niinpä Jumala antoi heidät koeteltavaksi. Ja he olivat täyttäneet kaikki vaatimukset, he olivat rukoilleet ja panneet kaiken pois tieltä. Eivätkä he kumartaisi kuninkaan kuvapatsasta. Ja hän kuumensi pätsin seitsemän kertaa kuumemmaksi, kuin mitä se koskaan oli ollut. Ja epäilemättä Saatana yritti sanoa heille, että tämä on tien pää. Pidän siitä tavasta, miten he puhuivat: "Meidän Jumalamme on kykenevä vapauttamaan meidät tulisesta pätsistä, mutta vaikka Hän ei tekisikään sitä, me emme tule rikkomaan Jumalan Käskyjä. Me pysymme uskollisina. Raikukoon uskomme kautta tulevien vuosien, että me pysyimme uskollisina Jumalan lupaukselle."

56 "Minun Jumalani on kykenevä parantamaan minut tästä." Tai: "Minun Jumalani kykenee ottamaan minut pois tästä pyörätuolista. Minun Jumalani kykenee tekemään sen. Olen vastaanottanut Hänet Parantajanani. Olen tunnustanut syntini (epäuskoni) ja tunnustanut, että uskon, että Hän on Parantajani. Tulkoon ja menköön mitä tahansa. Jos en ole terve tänään, tulen olemaan huomenna; jos en ole terve huomenna, tulen olemaan ensi vuonna. Herra antoi ja Herra otti pois, siunattu olkoon Herran Nimi!"

57 Oi, siinä se oli! He kävelivät tuliseen pätsiin, koetukselle pantuna, he pysyivät uskollisina loppuun asti. Mutta Jumala oli siellä juuri tuolla hetkellä ja vapautti heidät. He tiesivät rukoilleensa, heidän syntinsä olivat tunnustetut. He tiesivät täyttäneensä jokaisen vaatimuksen ja kuitenkin Jumala näytti olevan hiljaa. Hän on hiljaa vain koetellakseen teitä, nähdäkseen, mitä te todella olette, mitä sisimmässänne on, nähdäkseen, tarkoitatteko te todella sydämestänne sitä, mitä sanotte huulillanne. Anta-

kaa sen painua syvälle. Me voimme sanoa jotakin huulillamme, mutta sanooko sydämemme sen?

58 No niin, tämä pieni nainen tiesi täyttäneensä kaikki nämä vaatimukset, ja yhä Jumala oli hiljaa. Näytti kuin Hän ei välittäisi hänestä, näytti kuin Hän ei välittäisi elikö hän tai kuoli. Mutta koko ajan Jumala oli toimimassa. Tämä nainen ei tiennyt siitä, mutta Jumala puhui Elialle. Hän kuivasi tuon puron, ojensi kätensä ja pysäytti puron juoksun. Ja Elia sanoi: "Herra, miksi Sinä pysäytit sen?"

59 Hän sanoi. "Minä olen käskenyt erään leskinaisen ruokkimaan sinua." Hän oli jo käskenyt häntä, eikä hän tiennyt sitä.

60 Hän on voinut käskeä teitä antamaan todistuksen parantumisestanne; voi olla, että te ette tiedä sitä, mutta riippukaa vain kiinni. Kun olette varma, että olette täyttäneet kaikki vaatimukset, kun tiedätte tehneenne kaiken, minkä tiedätte tehdä ja laskeneet itsenne Jumalan eteen, niin sitten on vain yksi asia tehtävänä, riippua sitten kiinni Hänen lupauksessansa. Pysykää siinä! Jumala lupasi vastata. Hän tulee tekemään sen. Te ette tiedä, mitä Hän on käskenyt, minkä enkelin, tai minkä tehdä. Se voi olla tänä iltana, ennen kuin parantamiskokous alkaa huomenillalla. Jumala on voinut nähdä teidän tilanne tänään, Hän on voinut kuulla rukouksenne.

61 Tunsin niin sääliä näitä kuuroja ja mykkiä ihmisiä kohtaan. Haluan laskea kädet heidän päälleen ja rukoilla heidän puolestaan, aloin lopetella eilen illalla, mutta sanoin, ettei se olisi oikein muita kohtaan. Mutta kuinka tietäisin, vaikka jossakin äänetön Jumala, joka tuntee sydämen, nämä ihmiset olisivat täyttäneet Jumalan vaatimukset ja ovat valmiit ja enkeli on täällä tänä iltana vapauttamaan heidät kaikista heidän vaivoistansa? Jumala on ehkä määrännyt heidän vapautuksensa täksi illaksi. Kuinka minä voisin sen tietää? Jos minä rukoilen sairaiden puolesta tai en, saavat he sen, koska Jumala on vaatinut sitä. Jumala tietää kuinka tehdä asiat, Hän tietää kuinka tehdä sen oikealla tavalla.

62 No niin, on hyvin outoa, että Jumala lähettäisi profeettansa jonkun leskinaisen kotiin. Mikä paikka! Mutta hänen on täytynyt olla todella hyveellinen nainen, tai muuten Hän ei olisi koskaan lähettänyt profeettaansa sinne. Oi. Jos ihminen oli sen arvoinen, sen täytyi olla arvollinen henkilö pitämään huolta Elian kaltaisesta miehestä..

63 Te muistatte Sakariaan, joka oli ollut uskollinen ja totinen, odottaen

Jumalan antavan heille lapsen, ja tuo Enkeli, Gabriel tuli hänen tykönsä. Neitsyt Maria oli elänyt puhtaasti ja odottanut Jumalan lupausta, niin että Hän lähetti Enkelin hänen tykönsä.

64 Jos te juoksette ympäri maailman kanssa ja flirttailette maailman kanssa ja sitten odotatte näkevänne enkeleitä ja ihmeitä tehtävän, se on ulkopuolella Jumalan ohjelman. Teidän täytyy elää oikein. Siivotkaa kotinne, siivotkaa tapanne, siivotkaa pois maailman asiat, hävittäkää pelikorttimme ja erotkaa maailmallisesta seurastanne, valmistautukaa, ja sitten Jumalan Enkeli voi puhua ja sanoa: "Älä pelkää: se olen Minä." Silloin asioita tapahtuu. Mutta...

65 Tämä pieni nainen oli rukoilemassa, tietämättä, että vuorelta oli tulossa alas profeetta. Hänellä oli ollut näky, minne mennä. Jumala ei johda omiansa sokeasti. Hän kertoo heille, minne he ovat menossa. Hän katsoi kaupunkia. Oi. Se oli hirvittävää. Ihmisiä oli kuolemassa nälkään ja he huusivat vettä ja olivat nälkäisiä. Se on heijastus moraalittomuudesta. Se on heijastus synnistä.

66 Ja se odottaa tätä kansakuntaa. Te ette voi... Tasapaino, luonnonlakikaan ei salli sitä, kun me tuhlaamme rahaa hillittömään elämään ja puoli maailmaa on kuolemassa nälkään. Ja he ovat kaikki inhimillisiä olentoja joiden puolesta Kristus kuoli.

67 Siitä syystä lähetyskentät ovat sydämelläni. Teillä on hienoja saarnaajia täällä Phoenixissa ja kaikkialla ympäri Yhdysvaltoja, kirkkoja on joka kulmassa, suuria Jumalan miehiä, parantamiskokouksia, on suuria miehiä kuten Oral Roberts ja muut suuret miehet, jotka saarnaavat. Ja siellä kaukana ihmisiä kuolee tuhansittain joka päivä, ihmisiä, jotka eivät ole koskaan kuulleet Jeesuksen Nimeä. Köyhät, likaiset, nälkäiset neekerit siellä Afrikassa ja Intiassa, lapsia makaa kaduilla kuolemassa, jotka eivät edes tiedä mitä "Jumala" merkitsee. Ja sitten me väittelemme pienistä uskonnollisten uskomustemme eroavaisuuksista. Oi, se ei ole aivan oikein, (en usko, että se on, ystävät), jos vain sydämellänne on nähdä se.

68 Pankaa nyt merkille tämä köyhä naisparka, sen jälkeen, kun hän oli katsonut ulos ikkunasta ja nähnyt, että päivä oli nousemassa, niin vähän hän tiesi siitä, mikä häntä oli odottamassa. Hän ajatteli sen merkitsevän kuolemaa hänelle ja pienelle pojalleen. Niinpä nyt pojan nukkuessa, seuratkaamme häntä muutamia minuutteja. Rukoiltuaan hän menee ja siirtää hiukset pois pojan silmiltä ja sanoo: "Kultainen pikkumies, sinä näytät niin paljon kalliilta, pyhitetyltä isältäsi. Kuinka hän luottikaan Juma-

laan. Kuinka hän antoikaan elämänsä Israelin asian puolesta, taistelukentällä. Ja sinä näytät niin hänen kaltaiseltaan. Ja kultaseni, en tiedä miksi viattomat kärsivät syyllisten kanssa, mutta niin tapahtuu."

69 Tämän kansakunnan kristityt tulevat kärsimään epävanhurskaan politiikan tähden, joka saa koko kansakunnan kärsimään.

70 Nyt voin nähdä hänen menevän keittiöön ja sanovan: "Minä valmistan nyt pienen leivän. Minulla on juuri tarpeeksi yhtä pientä leipäkakkua varten, ja kun sen olemme syöneet, me kuolemme." Niinpä hän menee huoneeseen ja tyhjentää jauhot jauhotynnyristä. Voin nähdä hänen pyyhkivän talteen jokaisen pienen jauhopölynkin tynnyristä ja lopulta hänellä oli tarpeeksi yhtä pientä kakkua varten. Hän menee öljyastialle ja kääntää sen ylösalaisin ja valuttaa siitä jokaisen tipan öljyä, noin lusikallisen.

71 Nyt tuo jauho, kaikilla noilla asioilla oli tarkoitus. Jauho kuvaa Kristusta. Kristus oli jauhouhri. Kun he jauhoivat jauhon heilutusuhria varten Vanhassa Testamentissa, oli Kristus tuossa heilutusuhrissa. He jauhoivat sen tietyllä karkeudella niin, että jokaisen pienenkin jauhohippusen täytyi olla aivan samanlainen, koska Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ainiaan.

72 Te muistatte, kuinka joissakin noista kouluista, ihmiset eivät tunteneet eroa kurkkujen ja herneiden välillä ja he heittivät joitakin villikurkkuja hernekeiton sekaan kiehumaan, ja he huusivat: "Padassa on kuolema."

73 Elia otti kourallisen jauhoja, heitti ne pataan ja sanoi: "Syökää!" Mitä tuo jauho teki? Jauho padassa muutti kuoleman elämäksi; kuolemaa antavasta lähteestä elämää antavaksi lähteeksi.

74 Tänä iltana on samoin, kun teidän astiassanne on kuolema. Kristus, astiaanne heitettynä, pelastaa teidät kuolemasta Elämään. Kristus saa aikaan eron. Tulemalla ihmissydämeen. Hän antaa yli ymmärryksen käyvän rauhan. Ja Se myös antaa Iankaikkisen Elämän: "Joka uskoo Poikaan, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä hän koskaan kuole.

75 No niin, hän otti nämä jauhot, jotka esittivät Kristusta. Ja Kristus on Sana. "Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme." Kristus, Jauhouhri! Sitten hän meni ja otti tuon öljyn. Ja tuo olla kuvasi "Henkeä." Niin hän pani Sanan ja Hengen yhteen ja alkoi sekoittaa niitä.

76 Oi, jotakin täytyy tapahtua, kun se tehdään. Voikoon se olla tänä iltana niin, että se Sana, jonka minä saarnaan, putoaa teidän sydämeenne. Sitten antakaa Pyhän Hengen tulla sisälle ja käydä sekoittamaan Sitä. Tarkatkaa sitten mitä tapahtuu, kun te panette Sanan ja Hengen yhteen. Jeesus sanoi tuolle naiselle kaivolla: "Nainen. Minä sanon sinulle, että aika on tulossa, ja on jo, kun Jumala vaatii palvontaa Hengessä ja totuudessa." Ja Hän on Totuus.

77 Tuo jauho, katsokaa, mitä hän teki, hän sekoitti Sanan ja Hengen yhteen. Monilla ihmisillä on Henki ilman Sanaa, joillakin on Sana ilman Henkeä. Mutta ottakaa ne molemmat ja pankaa Ne oikein omille paikoilleen, niin siinä on leipäkakku matkalle! Jotakin on tekeillä.

78 Tuo köyhä leskinainen ei tiennyt, mitä hän oli tekemässä, mutta Jumala sanoi Elialle: "Minä olen käskenyt hänen ruokkia sinua."

79 Ja Elia kulki mukulakivistä tietä, tullen alas nähdäkseen näkynsä täyttyvän jossakin. Ja täällä seisoo tämä nainen, pyyhkien kyyneleitä vanhaan repaleiseen hihaansa, sanoen: "Oi, Jehova Jumala, uskoni ei ole koskaan pettänyt, eikä se petä nytkään. Tavalla tai toisella, en tiedä, kuinka tämä kaikki on, mutta meille on opetettu, että kaikki asiat vaikuttavat yhdessä parhaaksemme." Hän sekoitti nämä jauhot öljyn kanssa ja sai pienen leipäkakun valmiiksi leivottua. Hän sanoi: "Nyt minun on aika mennä ulos noutamaan vähän puita." Hän menee, avaa oven ja sanoo: "Oi Herra, tuo pieni nälkäinen vatsa-raukka, itse en ole syönyt kahteen tai kolmeen viikkoon, vaan olen antanut hänelle oman osuuteni."

80 Sellainen on äiti, äidin rakkaus lastaan kohtaan. Ei ole mitään sen kaltaista, paitsi Jumalan rakkaus. "Äiti voi unohtaa imeväisen lapsensa, mutta Minä en voi koskaan unohtaa sinua." Kuinka Hän voisi unohtaa teidät? "Minä en koskaan hylkää sinua, tai koskaan jätä sinua, minä olen kanssasi aina, aina maailman loppuun asti."

81 Siellä hän katselee lastaan, ehkä hän livahti takaisin sisälle ja suuteli hänen pientä otsaansa. Mitä jos hän olisi pyörtynyt ja kuollut ulkona? Hän menee ulos. Aurinko oli juuri nousemassa Juudean kukkuloiden yle. Hän katsoo aurinkoa, joka juuri alkaa pilkistää. Kauempaa kadulta hän kuulee kiroilua ja hälinää. Ja hän menee ulos pihalle, ja pankaa merkille, hän poimii ylös pari oksankarahkaa (ei sylintäyttä), kaksi karahkaa. Mikä se on? Se on "Risti".

82 Nyt jokainen tietää, jokainen intiaaniystäväni täällä tietää, tai jokai-

nen metsästäjä, että oikea tapa saada pidettyä tulta yllä, on panna kaksi karahkaa, kaksi pölkkyä ristiin, sytyttää se keskeltä ja sitten vain työnnellä päitä sisäänpäin. Se tulee kestämään koko yön. Monta kertaa olen maannut erämaassa, ei tätä suurempien kahden karahkan palaessa, ja pysytellyt lämpimänä koko yön. Se riittää pitämään yllä lämpöä, tulen palaessa aivan sen keskellä.

83 Mitä tämä nainen nyt tekisi? Sytyttäisi nämä pari puuta. Ja Sana ja Henki ovat tuoneet itsensä uhraamisen ristille, valmiina palvelukseen, valmiina elämään. Hän panee Sanan ja Hengen, se on hänen uskonsa Jumalan Sanaan, Pyhän Hengen kautta, ja johtaa itsensä, uhraamaan kaiken muun Ristille. Ja kun hän sai tämän puun, kaksi puuta kainaloonsa ja aikoi lähteä takaisin sisälle, kuului ääni portilta: "Rouva."

84 Juuri sitä ennen joku vanha, ehkä kaljupäinen ja harmaapartainen mies, jonka hiukset riippuivat alhaalla, ja jolla oli pieni keppi kädessään ja lampaannahka tai jotakin kiedottuna ympärillään, oli kävellyt katua alas. sanoen.: "Herra, missä on tuo pieni valkoinen aita, missä tuo suloisen näköinen nuori nainen (hänen on täytynyt olla nuori; poika oli nuori.) on pihalla, jonka Sinä sanoit olevan leski, joka ruokkisi minua? Missä hän nyt on? Minä jatkan eteenpäin." Henki johti häntä tähän suuntaan ja sitten käänsi kulman ympäri. Oi, kuinka ihmeellistä. Jumalan pojat ovat Jumalan Hengen johtamia. Vaikka se kuulostaa kuinka typerältä, heitä johdetaan. Hän kulkee katua alas, toista ylös, katua, alas, toista ylös. Jonkin ajan kuluttua Henki sanoo: "Katso oikealle puolellesi."

85 Ja hän katseli, ympäri sillä tavalla, aivan niin kuin Hän tekee täällä puhujanlavalla ilta illan jälkeen. Oi, Jumala on yhä sama! "Katso oikealle, katso vasemmalle, tuolla on joku rukoilemassa, joka tarvitsee sitä."

86 Ja hän katsoo oikealle. "Hei, siinähän on tuo pieni valkoinen aita. Siinä se on, tästä minä en tule liikahtamaan, koska siellä seisoo tuo vanha puu. Ja kaikki on juuri sillä tavalla kuin näin sen näyssä." Ovi avautuu, ja pieni laiha nainen tulee ulos.

87 Muistakaa nyt, hän poimisi ylös vain kaksi puuta. Hän ei olisi voinut poimia kolmea, tarvitaan kaksi muodostamaan risti. Hän poimi ylös nämä puut ja pani ne kainaloonsa ja lähti takaisin ajatellen: "Minulla on pieni leipänen valmiina, kun poika herää. Ja sitten syötän sen hänelle, enkä tule itse syömään mitään. Ja tulen ottamaan pienen poikani syliini, ja siellä me tulemme istumaan ja kuolemaan." Ja hän lähtee mennäkseen sisälle.

88 Hän kuuli oudon äänen portilta sanovan: “Nainen, noutaisitko minulle vähän vettä astiassa?”

89 Ja hän kääntyy ja ajattelee: “Joku vanhan näköinen mies seisoo portilla.” Ja hän katsoo häntä tarkemmin ja ehkä pyyhkii kyyneleitä silmistään, on vielä melko varhaista. Tiedättekö, Jumala tekee asioita niin oudolla tavalla. Tämä nainen oli halukas uhraamaan. Vettä oli niukasti, ei ollut satanut kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

90 “Toisitko minulle...” Ehkä Jumala käski häntä sanomaan sen, nähdäkseen, mitä hän tekisi, koetellakseen minkälainen hänen vastareaktionsa olisi. “Noutaisitko minulle vähän juomavettä astiassa?”

91 Ja hän katsoo häntä, ja ajattelee: “Hän kuulostaa erikoiselta. Tuossa vanhassa miehessä on jotakin niin, että tunnen sääliä häntä kohtaan.”

92 Jokainen Jumalaan uskova jakaa viimeiseen asti kaiken toisen kanssa. Kyllä. Se on yksi asia, joka on sanottava helluntailaisista, he antavat paidan päältään asian puolesta. Kyllä. Se on totuus. Se on suurta, yksi suurimmista asioista, mitä heillä on. He ovat suurimpia antajia maailmassa, koska he tietävät, että näistä maallisista tavaroista ei ole mihinkään. He keräävät aarteensa Taivaaseen, koska he ovat menossa sinne jonakin päivänä.

93 Ja niin tämä nainen, hän sanoi: “Minä jaan juomaveteni. Me tulemme kuolemaan joka tapauksessa, joten uhraan juomaveteni ja annan sen tuolle ystävällisen näköiselle vanhalle herrasmiehelle, joka seisoo tuolla, koska hän näyttää janoiselta ja väsyneeltä.” Hän sanoi: “Minä tuon.” Ja hän lähti kävelemään edelleen.

94 Ja jälleen hän kuuli äänen sanovan: “Ja etkö toisi minulle pientä leivänpalasta toisessa kädessäsi?” Oho, siis, mitäs nyt?

95 Hänen viimeinen toivonsa lapsensa elämästä. Viimeinen toivo, joka oli jäljellä, leipä olisi lopussa, öljy olisi lopussa, kaikki olisi nyt mennyttä. Mutta nyt... [Tyhjä kohta nauhassa.] “Minulla on vain vähän jauhoja jäljellä tynnyrissä, ja öljyä vain juuri tarpeeksi kostuttamaan sen, olen jo sekoittanut ne yhteen. (Minulla on Sana ja Henki sekoitettuna yhteen. Ja tässä minulla on Risti, jonka päälle sen lasken, valmistaakseni siitä Elämän antavan leivän.)” Ja näin tapahtuu siinä, missä Henki ja Sana tulevat yhteen Ristillä, siitä tulee teidän Elämänleipänne. Niin se on. “Minulla ne ovat jo yhdistettynä, ja nyt paistan sen ja annan tuolla sisällä pienelle kuolevalle pojalleni, joka on itkenyt koko yön syötävää, minun täytyy

antaa se hänelle. Minä uhraan omani ja annan sen hänelle. Ja sitten otan hänet syliini, ja odotamme molemmat kuolemaa."

96 Elia sanoi: "Mutta valmista minulle pieni leipänen ensin." Eikö olekin outoa, että joku pyytäisi kuolemassa olevalta naiselta viimeistä ruuan tippaa, mitä hänellä on talossa, itselleen ja kuolevalle lapselleen? Jumala tekee asiat niin oudosti. Hän sanoi: "Leivo minulle pikkiriikkinen ensin!"

97 Nainen puntaroi mielessään: "Niin, Raamattu sanoo, että jos me kestitsemme vieraita, voimme tehdä sen enkeleille, tietämättä mitä olemme tekemässä." "Hyvä on", hän sanoi, "tulen tekemään sen."

98 Ja naisen kääntyessä, Elia sanoi: "Sillä..." Oi! Siinä se oli, suurin lohdutus, mitä kukaan uskovainen koskaan on kuullut. "Sillä: NÄIN SANOO HERRA!" Se oli se Sana, jota hän odotti. "NÄIN SANOO HERRA: 'Tynnyri ei tyhjene, eikä öljy lopu, siihen päivään asti, kunnes Jumala lähettää sateen maan päälle."

99 Mitä me tästä opimme? Etsikää ensin Jumalan Valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, ja kaikki muut asiat tullaan lisäämään. "Kuinka tiedän sen, veli Branham? Kuinka tiedän sen?" Ainoa asia, jonka tiedän, pankaa Jumala ensimmäiseksi ja menkää eteenpäin. Uhratkaa. Sekoittakaa öljy, sekoittakaa Sana ja Henki yhteen, laskekaa itsenne Ristin päälle ja sanokaa: "Tässä minä olen, Herra." Pankaa Jumala ensimmäiseksi kaikessa.

100 "Sillä NÄIN SANOO HERRA, öljyastia ei kuivu, eikä jauhotynnyri tyhjene ennen sitä päivää, jolloin Herra Jumala lähettää sateen maan päälle.'" Tuo nainen tiesi silloin, että se, joka hänelle puhui, oli Jumalan profeetta. Oi, kuinka hänen sydämensä onkaan täytynyt hypähtää! Hän juoksi sisälle ja valmisti pienen leivän ja toi sen hänelle veden kera, vapisevin käsin, posket kuopalla, hän tiesi, että Jumala oli tullut avuksi.

101 Oi, ottakaa vain yksi pieni Jumalan lupaus ja pankaa kaikki oikeaan järjestykseen ja pois tieltä ja katsokaa, mitä tapahtuu. Pankaa se sydämenne, ottakaa epäusko pois siitä. Ottakaa vain se pieni usko, joka teillä on, ja laskekaa se Ristille ja sanokaa: "Tässä on kaikki, mitä minulla on. Herra. Ota se." Tarkatkaa sitten, kuinka se kääntyy ja sanotaan: "NÄIN SANOO HERRA." Oi, Hän on aivan sama tänään, kuin Hän on aina ollut. Sitä juuri tämä nainen odotti.

102 Ehkä nyt näyttää hirvittävän pimeältä, mutta on niin kuin saarnasin eräänä iltana, että on aina pimeintä ennen päivänkoittoa. Se on yön pi-

mein hetki, kun aamutähti loistaa, se heijastaa auringon nousua.

103 Saksassa on eräs maalaus, jota kutsutaan maalaukseksi nimeltä Pilvi. Se on verrattavissa tähän suurenmoiseen maalaukseen ristiinnaulitsemisesta, joka on Forest Lawnissa, Los Angelesissa (tuo suuri maalaus, joka on niin leveä kuin tämä rakennus. Rakennus piti rakentaa tuon kuvan ympärille; monet teistä olette nähneet sen). Mutta tämä on Saksassa ja se on nimeltään "Pilvipäivä", uskoisin, että siksi sitä kutsutaan. Ja kun te seisotte pienen matkan päässä siitä ja katsotte sitä, oi, se näyttää hirmuiselta, näyttää kuin vihaiset pilvet pyörisivät toistensa ympäri sillä tavalla, valojen heijastuessa siihen. Ja näyttää kuin nuo pilvet liikkuisivat, se on tehty sillä tavalla heijastamaan valoja, että se näyttää pilveltä, niin kuin vihainen myrsky olisi tulossa repimään kaiken. Ja sitten opas käskee teitä: "Menkää lähemmäksi ja pitäkää katseenne kiinnitettynä siihen." Ja kun te tulette aivan lähelle sitä, eivät ne olekaan pilviä, vaan ne ovat enkeleitä, jotka lyövät siipiään yhteen ilosta. Se on siunaus valepuvussa.

104 Ehkä sairautenne tänä iltana, ehkä teidän uhrinne tulla tänne, oli vain siunaus valepuvussa. Jumalan Enkelit ovat täällä läsnä, liittääkseen siipensä yhteen ja iloitakseen, koska Kirjoituksissa on kirjoitettuna, että "Taivaan Enkelit iloitsevat, kun yksi syntinen tulee katumukseen." Ajatelkaa sitä. Sillä NÄIN SANOO HERRA: Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Hänen armoaan ei voida tyhjiin ammentaa. Ja Hän on halukas antamaan teille, mitä tahansa sydämenne haluaa.

105 Rukoilkaamme nyt hetki. Päämme ollessa kumarrettuna rukouksessa, ja toivon teidän pysyvän rukoilevassa mielentilassa. Onko täällä nyt joku, (silmänne suljettuina ja päänne kumarrettuna sitä tomua kohden, josta teidät on otettu; ja jos Jeesus viipyy, te palaatte takaisin tomuun.) Joka ei ole pelastunut, kohottaisitko kätesi tämän verran ja sanoisit: "Veli Branham, minunkin elämäni on ollut tuskaa, enkä ole pelastunut. Muista minua rukouksissasi tänä iltana, veli, minä haluan kohottaa käteni." Onko tuo henkilö täällä, poika, tyttö, mies, tai nainen, joka ei ole pelastunut? En tule pyytämään teitä yhtään pidemmälle, vain kohottakaa kätenne nyt niin, että voin rukoilla puolestanne.

106 Oikealla puolellani, Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua, ja sinua, ja sinua. Vielä jossakin, aivan takana, jossakin täällä keskikäytävällä, vain kohottakaa kätenne. Kukaan ei katsele, antakaa vain minun ja Pyhän hengen pitää huoli katselusta.

Nyt... Jumala siunatkoon sinua, Jumala siunatkoon sinua. Hyvä.

107 Joku muu keskikäytävillä, kohota kätesi sanoen: "Veli Branham, minä en ole kristitty. Olen kyllästyttänyt Pyhän Hengen niin kauaksi pois itsestäni, ettei Hän enää vaivaa minua. Mutta todellisuudessa tiedän, että olen väärässä. Tiedän etten ole koskaan syntynyt uudestaan Pyhästä Hengestä. Tiedän etten ole sovelias. Minä en ole tunnustanut kaikkia asioitani. En ole täyttänyt kaikkia Jumalan vaatimuksia."

108 Ehkä olette sairas. Siitä ei ole mitään hyötyä ennen kuin täytätte Jumalan vaatimukset. "Veli Branham, olen tunnustanut kristillisyyttä pitkän aikaa, mutta itse asiassa olen aina epäillyt Jumalallista Parantamista. Olen tavallaan epäillyt, mahtaisikohan tämä Pyhä Henki olla oikea." Oi, kallis sisar, tai kallis veli, et voi koskaan saada mitään Jumalalta sillä tavalla. Ei. Sinun täytyy täyttää jokainen vaatimus ja sitten olla varma, että välisi ovat Jumalan kanssa kunnossa. Sitten voit ottaa Hänen lupauksensa ja pitää kiinni siitä.

109 Vasemmalla puolellani, olisiko siellä ketään? Joku teistä nuorista siellä takana, jos et ole kristitty, ainoastaan niin, että kohottaisit kätesi ja sanoisit: "Veli Branham, muista minua." Jumala siunatkoon sinua, näen kätesi siellä takana. Ja siellä aivan takana, näen sinut, rouva siellä takana, kyllä. Täällä, aivan täällä, sinä pieni tyttö, joka... Kyllä, Herra siunatkoon teitä kaikkia siellä. Oikein hyvä.

110 No niin, lupasin teille, että siinä olisi kaikki, mitä pyytäisin teitä tekemään, vain kohottamaan kätenne. Nyt me rukoilemme. Ja ennen kuin nyt teemme tämän, (sen jälkeen, kun olemme saaneet syntiset kohottamaan kätensä, noin kaksi- tai kolmekymmentä), kuinka monet ovat sairaita, kohottaisitteko kätenne ja sanoisitte: "Muista minua, veli Branham, rukouksissasi, että Jumala olisi minulle laupias ja parantaisi minut." Arvatenkin teitä on siellä kaksisataa tai enemmänkin. Hyvä on.

Rukoilkaamme:

111 Taivaallinen Isämme, on niin ihanaa tulla Sinun tykösi näiden pyyntöjen kanssa. [Tyhjä kohta nauhassa.] "...Minun tyköni, Minä olen sinun Luojasi." He kohottivat kätensä, ja silloin se osoittaa, että Henki on suurempi kuin tiede. Isä, Sinä sanoit: "Kukaan ei voi tulla Minun tyköni, ellei Isä häntä ensin vedä. Ja kaikille, jotka Minun tyköni tulevat, Minä annan iankaikkisen Elämän." Nyt he ovat Sinun, Herra. Anna heille Elämä, juuri nyt siellä, missä he ovat istumassa. Voikoon heillä olla Ian-

kaikkinen Elämä. Nosta heidät ylös viimeisenä päivänä, esitelläksesi heidät Taivaan Isä Jumalalle jalokivinä Seurakunnan kruunussa. Suo se, Isä.

112 Minä rukoilen näiden puolesta, jotka ovat sairaita ja vaivattuja. Monet heistä kohottivat kätensä tänä iltana, koska he näkivät, mitä tapahtui tuolle naiselle, joka todella tarvitsi Jumalaa, kun nuo ratkaisevat hetket tulivat. Epäilemättä täällä istuu monia tuossa samassa tilassa, joiden täytyy kuolla, mutta Jumala on jo käskenyt profeettojansa, ja kaikki on kunnossa. Kaikki tulee menemään hyvin. Jos ihmiset ovat varmoja siitä, että kaikki on kunnossa, silloin he ovat varmat Jumalasta. He ovat varmoja, että Hän pitää lupauksensa. Sitten Isä, me rukoilemme, että Sinä käsittelisit heitä tänä iltana rakastavina, sairaina lapsinasi; ja parantaisit heidän vaivansa ja antaisit heille voiman ja armon ja uskon. Tee se, Isä.

113 Siunaa kaikkia saarnaajia, jotka ovat täällä tänä iltana, kalliita profeettojasi. Me rukoilemme, että Sinä voitelisit heidät, Herra, ja voikoot he olla niitä, jotka tulevat siunaamaan näiden ihmisten koteja, niin että heidän kodeissaan on oleva Elämän Leipää niin kauan kuin he elävät. Älköön heidän öljyastiansa koskaan kuivuko tai jauhotynnyrinsä tyhjentykö. Voikoon hengellistä leipää olla jokaisessa seurakunnassa kautta tämän maan, Herra, joka ruokkii nälkäisiä, jotka sitä tarvitsevat. Suo se, Herra.

114 Me rakastamme Sinua. Ja me tiedämme, että Sinä rakastit meitä ensin, sillä, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli Kristus puolestamme, Viaton syyllisten puolesta, meidän syntiemme sovitukseksi, sovittaakseen meidät takaisin Jumalalle, kun me olimme kadoksissa ja kuolleita, ilman Jumalaa, tai Hänen Poikaansa, poissa Eedenin Puutarhasta, johtuen isiemme rikkomuksista, jotka toivat meidät tähän synnin sekasortoon. Ja Jeesus niin rakasti meitä, että tuli Jumalan tahdosta ja lunasti meidät takaisin Jumalalle, oman Elämänsä uhraamisen kautta Golgatalla. Kiitos Sinulle, Isä, kaikesta hyvyydestäsi.

115 Me elämme lopunajan varjoissa. Ei ehkä ole huomista iltaa. Minä en tiedä, Herra, se kuuluu Sinulle. Mutta, kun se vielä on mahdollista, että joku voisi tulla sisälle tänä iltana, Isä, minä rukoilen, että Sinä lähettäisit Pyhän Hengen.

116 Sinä sanoit: “Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva kun Ihmisen Poika tulee.” Sodoman päivinä oli kolme ihmisluokkaa; syntinen, penseä seurakunnan jäsen, ja Valittu, uloskutsuttu; sodomalaiset ja looti-

laiset ja Abrahamin ryhmä, joka oli uloskutsuttu maailmasta. Sodomalaiset saivat kaksi saarnaajaa, joilla oli merkittävä sanoma. Ja Abrahamin ryhmä sai erään merkin, ja tuo merkki oli mies, jolla oli tomua vaatteissaan, ja joka tunsi Abrahamin, ja vaikka oli muukalainen, tunsi hänen vaimonsa Saaran, mikä hänen nimensä oli ja sanoi Abrahamille, selkänsä telttaan päin käännettynä, missä Saara oli: "Miksi Saara nauroi?" Oi Jumala, voikoon seurakunta herätä ja nähdä! Ja kuten Jeesus sanoi: "Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva, kun Ihmisen Poika ilmestyy." Tuo sama Jumala ilmestyisi Seurakuntansa lihassa, ja näyttäisi tuon saman merkin. Suo se, Herra, jälleen tänä iltana. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

Minä rakastan Häntä,
minä rakastan Häntä (nyt vain palvokaa Häntä suloisesti Hengessä.)
Koska Hän ensin rakasti mua.
Ja osti pelastukseni
Puul' Golgatan.

Oi, sanoman jälkeen, eikö teistä tunnu kokonaan puhtaaksi hangatulta? Kun Pyhä Henki vain puhdistaa sydämenne kaikesta epäuskosta, pannen teidät jälleen samoille raiteille Jumalan kanssa. Oi nyt on aika palvoa Häntä. Sanoma on ohitse, joten palvokaamme Häntä jälleen tässä laulussa, kun laulamme "Minä Rakastan Häntä". Jokainen, vain hiljaisesti ja suloisesti nyt. Sulkekaa silmänne ja vain katsokaa hengellisillä silmillänne Häntä kohden; katsokaa, mitä Hän teki tuolle leskinaiselle. Te olette yhtä rakkaita Hänelle kuin tuo leskinainen. Hän pelasti myös teidän elämänne. Ettekö te rakastakin Häntä?

Minä rakastan Häntä,
minä rakastan Häntä
Koska Hän ensin rakasti mua
Ja osti pelastukseni Paul' Golgatan
Suuri Lääkäri nyt on lähellä,
Sympaattinen Jeesus,
Hän puhuu nuokkuvan sydämen eloisaksi
Ei toista Nimeä kuin Jeesus.
Suloisin sävel serafin laulussa,
Suloisin nimi kuolevaisen kielellä
Suloisin laulu koskaan laulettu,
Oi Jeesus, kallis Jeesus.

118 Hänen hiljaisesti säestäessään sitä uruilla [Veli Branham alkaa hyräillä: "Suuri Lääkäri."] Kun kuulen tuon laulun, tuo se erään asian mieleeni. Jokin aika sitten, Fort Waynessa, Indianassa, istui eräs pieni dunkardilainen tyttö soittamassa pianoa. Hän ei ollut helluntailainen, mutta hänellä oli pitkä kaunis tukka kiinnitettynä ylös niskassa. Ja aloin rukoilla sairaiden puolesta, ja ensimmäisenä jonossa oli pieni raajarikkoinen poika, poliotapaus. Otin tuon pienen pojan sisaren käsivarsilta ja pidin häntä sylissäni ja sanoin: "Totisesti, tuo suuri Lääkäri on täällä, tuntien kaikkien sydänten salaisuudet." Ja minä sanoin: "Uskotteko te sen?", kuulijakunnalle, jossa oli useita tuhansia ihmisiä.

119 "Kyllä", he kaikki uskoivat sen. Mutta he olivat jotenkin pidättyväisiä. Oli ensimmäinen kokousilta, ja he olivat... Heidän oli vaikeaa ymmärtää sanomaa.

120 Ja minä sanoin: "Uskotteko, että Herra Jeesus voi kertoa minulle, kuka tämä pieni poika, on ja mikä hänen nimensä on? Uskoisitteko te? Eikö se olisi tuo sama enkeli, joka tapasi Abrahamin, ja tiesi mitä Saara... Eikö se olisi tuo sama Jeesus, joka tunsi Natanaelin hänen tullessaan, joka tunsi Pietarin ja kutsui häntä nimeltä ja kertoi asiat tuolle naiselle kaivolla ja teki kaikki nämä asiat? Eikö se olisi tuo sama Jeesus?" He kaikki kohottivat kätensä, että heidän mielestään se olisi.

121 Ja Pyhä Henki alkoi paljastaa asiaa. Ja, kun Hän teki sen, hyppäsi tuo pieni poika pois käsivarsiltani, juoksi alas ja hyppäsi pois puhujanlavalta. Sen äiti pyörtyi tuoliinsa aivan tuon pienen pojan edessä. Ja tuo pieni poika juoksi ylös ja alas. Ja tämä amissilais-tyttö, tai se oli dunkardilais--tyttö, joka oli soittamassa pianoa, hän muuttui todella valkoiseksi, hyppäsi ylös kesken kokousta, ja hänen hiuksensa putosivat alas hänen selkäänsä. Hän oli puettu valkoiseen leninkiin. Hän näytti aivan enkeliltä. Ja hän alkoi laulaa tuntemattomalla kielellä. Ja kun hän teki niin, ei pianolta jäänyt soittamatta nuottiakaan, se soitti:

Suuri Lääkäri nyt on lähellä,
Sympaattinen Jeesus,
Hän puhuu nuokkuvat sydämet eloisiksi,
Ei muuta Nimeä kuin Jeesus.

122 Ihmiset parveilivat alttarin ympärille ja itkivät ja kaatuilivat käytävillä ja huusivat: "Jumala, armahda minua!" Oi, mikä kokous siellä olikaan!

123 Tuo suuri Lääkäri on yhä täällä. Hän ei ole epäonnistunut. Hän ei

voi epäonnistua.

Kuinka monet täällä nyt uskovat sen, vakavasti, koko sydämellänne, ja olette täällä tänä iltana odottaen parantuvanne Jumalan voimasta?

124 Jos rakennuksessa on joku, jonka tunnen, näiden poikien lisäksi, jotka istuvat tässä, minulla oli haastattelu näiden kolmen kanssa Arkansasista; veli Pat Tyler, joka on kääntymykseen tullut gangsteri; veli Williams, joka istuu siellä; ja niin pitkälle kuin voin... Ja veli Gene Goad, kumppanini, joka istuu siellä. Arvelen, että siinä ovat kaikki, jotka tunnen rakennuksessa olevista tällä kerralla, mutta tällä tavalla minä tunnen nämä ihmiset, jotka istuvat täällä.

125 No niin, olen seissyt Koraani toisessa ja Raamattu toisessa kädessäni, sadantuhannen ihmisen edessä ja sanonut: "Toisen on oltava oikein, ja toinen on väärin." Ja kristillinen uskonto on ainoa oikea kaikkien uskontojen joukossa; ja täyden Evankeliumin ryhmä heidän joukossaan on ainoa, joka voi todistaa, että Jeesus Kristus yhä elää. Ja lopuilla on teologia ja siitä sanotaan teille: "Meillä on aivan yhtä paljon psykologiaa." Ja muhamettilaiset sanovat: "Meillä on aivan yhtä paljon psykologiaa. Me voimme huutaa aivan yhtä äänekkäästi omasta profeetastamme, kuin te voitte Jeesuksestanne. Mutta meidän profeettamme ei koskaan luvannut meille mitään. Teidän Jeesuksenne lupasi teille, että Hän herättäisi kuolleita ja, että niitä asioita, joita Hän teki, te myös tekisitte, koska Hän eläisi teissä. Nyt te sanotte, että meidän profeettamme on kuollut ja on haudassa ja, että teillä on ylösnoussut Jeesus. Antakaa meidän nähdä Hänen toimivan." He tulevat panemaan... älkää...

126 Te voitte leikitellä täällä joidenkin näiden teologien kanssa joistakin kreikkalaisista sanoista, tai jostakin, mistä itsekin olette kokonaan sekaisin, mutta älkää koskaan yrittäkö mitellä voimianne noiden ihmisten kanssa. Teillä on parasta olla se, mistä te puhutte. Ja teidän on parasta tietää, mistä puhutte. Siitä syystä on niin vaikeata saada lähetyssaarnaajia sinne. He tietävät mistä puhuvat. Ja teidän on myös parasta tietää, koska he tulevat panemaan teidät seinää vasten siinä.

127 Olen niin kiitollinen tänä iltana, ystävät, että meidän Jeesuksenne ja jokainen Hänen antamansa lupaus on Totuus. Jos voisin parantaa täällä jonkun, tekisin sen; jos en tekisi sitä, olisin tekopyhä. Mutta minä en voi. Mutta Jumala on antanut lahjan seurakunnalle, jonka Hän lupasi.

128 Että Lutherin päivinä me elimme vanhurskauttamisesta. Wesleyn

päivinä me elimme pyhittämisestä, seurakunnan tullessa vähemmistöksi. Helluntailaisten päivinä me elimme edelleen Pyhän Hengen kasteen ja lahjojen ennalleen asettamisen kautta. Nyt me todella olemme vähemmistö; Jumalan Pojan tuleminen. Täällä he uskoivat uskosta; tässä he huusivat pyhittämisen ajassa; tässä he puhuivat kielillä; lahjana. Mutta nyt negatiivi ja positiivi, pyramidiin tulee huippu, ja se on lopunaika, jolloin Kristus ja Hänen Seurakuntansa ovat niin samankaltaisia, kunnes se tulee kutsumaan kuolleet metodisteistä, luterilaisista ja kaikista noista aikaisemmista ja on oleva ylösnousemus. Ne, jotka nukkuivat ensimmäisessä, toisessa, kolmannessa, neljännessä. viidennessä, kuudennessa, ja seitsemännessä vartiovuorossa, tulevat nousemaan ylös jonakin päivänä, kohdatakseen Jeesuksen taivaissa. Tuo hetki on saapunut, ystävät, Herra Tulemus on käsillä.

129 Me katsomme Jerusalemia ja näemme, että juutalaiset olivat sokaistut meidän tähtemme. Viikunapuu työntää esiin silmunsa. Hän sanoi: "Ja muut puut." Billy Graham on saanut aikaan herätyksen nimellisten joukossa. Oral Roberts on aikaansaanut herätyksen helluntailaisten joukossa. Ja nyt Jeesus, Jumalan Poika, on tullut tähän jäännökseen, vetääkseen ihmiset ulos huippukiveä varten, tuomaan takaisin Jumalan Pojan, saattamaan asian täydelliseksi Herran Jeesuksen Tulemusta varten. Hän Sanoi, "Niin kuin oli Sodoman päivinä, niin on oleva, kun Ihmisen Poika tulee."

130 Tulen kääntämään selkäni teille, enkä vain siksi, että te näkisitte. Muistakaa nyt, se ei ollut tuo mies. Tuo mies, joka siellä istui, oli vain kalsiumia, kaliumkarbonaattia, raakaöljyä, koostuen kuudestatoista alkuaineesta, jotka Jumala... [Veli Branham puhaltaa.] puhalsi yhteen, astui siihen ja eli siinä.

131 Jeesus Kristus oli sama asia. Hän oli Jumalan Poika. Hän oli Jumala tuotu ilmi lihassa, mutta hänen lihansa oli tuo mies ja Hänen Henkensä oli Jumala. Sitten Hän lupasi, että Hän viimeisinä päivinä tulisi Seurakuntaansa. "Pieni hetki eikä, maailma Minua enää näe; kuitenkin te tulette näkemään Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne ja teissä. Niitä tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä." Näettekö? Nyt tuo suuri lääkäri on täällä.

132 Hän sanoi: "Sodoman ja Gomorran merkki..." Mikä se nyt on? Katsokaa sanomalehtiänne; homoseksuaalisuus ja vääristyneisyys ovat kymmenessä vuodessa lisääntyneet neljäkymmentä prosenttia. Maanjäristyk-

siä on monin paikoin ja kaiken kaltaisia Hänen Tulemuksensa merkkejä. Seurakunta lankeaa pois, lopunaika on tullut.

133 Nyt Jumala myös näyttää merkkinsä, niin kuin olemme siitä saarnanneet. Nyt, jos tämä Raamattu on totta, niin kuin Se on, olen valmis kuolemaan sen tarkoituksen puolesta. Raamattu on Totuus. Jeesus Kristus elää. Me olemme Hänen Seurakuntansa, täytetyt Hänen Hengellänsä, ja sitten Hänen Elämänsä meissä tulee tuottamaan saman Elämän, joka eli Jumalan Pojassa, jos Pyhä Henki, Jumalan Pyhä Henki elää meissä.

134 Jumalan kirkkaudeksi ja seurakunnan tähden, ja teidän sairauksienne tähden, teidän, jotka olette sairaita ja vaivattuja, koskettakaa Hänen vaatteensa lievettä, ja katsokaa voitteko te saada Hänet sanomaan jotakin minun kauttani, Hänen palvelijanaan, kutsumaan teitä, niin kuin Hän teki tuolle naiselle, joka kosketti Hänen vaatettaan. Suokoon Herra sen. Saisiko se teidät uskomaan niin paljon ja vastaanottamaan parantumisenne? Kuinka monet uskovat, että ihmiset voisivat vastaanottaa parantumisensa, jos Jumala kutsuisi teitä sillä tavalla, tai te näkisitte Hänen kutsuvan? Kohottakaa kätenne. Suokoon Herra sen. (Tahtoisitteko jatkaa tuon "Suuri Lääkäri" soittamista, tunnen johdatusta tehdä niin.)

135 Tulen kääntymään ystäviini päin jälleen täällä tänä iltana, vain katsoakseni teitä. Veljet, minä en yritä...teille... Jumala on todistajani, veli David. Aivan niin kuin olen aivan varmasti tehnyt sen tarpeeksi selväksi ihmisille, että se en ole minä. Minulla ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Minä olen vain... Jumalan täytyy käyttää jotakuta. Hän on... Eivätkä mitkään kädet ole arvolliset, mutta Jumala tekee ne arvollisiksi. Katsokaahan. Hän - Hän valitsee ennen maailman perustamista, Hänen tarkoituksensa, jotta se tehtäisiin, ja se täytyy tulla tehdyksi, sen täytyy tulla suoritetuksi.

136 Tuo Seurakunta tulee olemaan olemassa ilman tahraa tai ryppyä. Jumalan armo tulee tekemään sen. Sen täytyy, siihen tarvitaan armo. Kuten, kun Hänen puhui Abrahamille, ja Saaran epäili, siis juuri silloin Hän olisi surmannut Saaran siksi, että hän epäili, koska se on pahin synti mitä on, epäusko, ja se on ainoa synti. Ja Saara epäili ja nauroi sydämessään, kun tuo Enkeli erotti hänen ajatuksensa siellä teltassa. Onko näin? Mutta miksi Hän ei ottanut Saaraa? Koska hän oli Abrahamin osa, olisi Hänen täytynyt ottaa myös Abraham. Ja me olemme Jeesuksen osa

Kristuksen Ruumiissa. Heidän epäuskomme annetaan anteeksi, jos teemme sen tietämättömänä niin kuin Saara teki, sillä hän pelkäsi.

137 Uskotteko, että jotakin on ilmestymässä puhujanlavalla? Oi, toivoisin voivani selittää tämän. Minun täytyy kääntyä. Näen naisen, jolla on ihottuma, sinä kosketit Häntä.

Se tulee jättämään sinut, koska kaikki on Valoa ympärilläsi. "Jos voit uskoa, kaikki asiat ovat mahdollisia." Uskokaa nyt.

138 Niinpä, jotta näkisitte, ettei se ole psykologiaa, tai ajatustenne lukua, käännän teille selkäni. Entä kuinka on tässä osastossa? Se tehtiin kerran Angelus Templessä, sisar. Veli David, sinä muistat sen. Nyt minä vain... Siksi, että näkisitte, minä puhun teille, ja se osoittaa, ettei minulla ole mitään kosketusta ihmisiin siellä. Varmastikin te ymmär... Tiedän teidän ymmärtävän. Näettehän? Mutta pyydän Jumalan armoa tekemään jotakin niin, että ihmiset voivat ymmärtää.

139 Kyllä, näen nuoren henkilön, nuoren tytön. Hän on kaukaa täältä, hän ei ole tältä seudulta. Hän on seudulta, jossa on sateista ja on paljon puita ja sammalta, hän on Oregonista. Hänellä on kaatumatautikohtauksia. Hän istuu siellä. Uskotko, että Jeesus Kristus tulee tekemään sinut terveeksi? Vastaanotatko sen hänen puolestaan? Nouse seisomaan sisar. Mene kotiin, ja minä nuhtelen tuota Perkelettä. Uskotko koko sydämestäsi? Hyvä on.

140 Tässä keskikäytävällä jollakin on usko. Älä epäile. Puhun sinulle veli Shultz, niin että voit nähdä, että puhun sinulle. Jätän jonkun siellä... Ei ole jaettu rukouskortteja joten se on vain... yksinkertaisesti emme tuo ketään tänne eteen, mutta, että ihmiset voisivat nähdä.

141 Kyllä, siellä on laihanlainen nainen, hänellä on syöpä. Hänen tuli olla sairaalassa tänään. Hän istuu täällä edessä, jotenkin laiha nainen. Hänen nimensä on neiti Peterson. Näettekö? Hyvä on, usko Jumalaan. Tappakoon Taivaan Jumala tuon perkeleen niin, ettei kukaan muu tule edes näkemään sitä. Uskotko Jumalan Poikaan? Uskotko Häntä koko sydämelläsi? Ainoastaan usko Häneen, se on kaikki, mitä sinun täytyy tehdä. Hyvä on.

142 Oletteko te kaikki valmiit uskomaan tällä puolella? Sallikaa minun puhua tälle saarnaajalle tässä. Uskotko koko sydämestäsi? Toivon, että joku siellä myös uskoo. Vastaa tähän, niin että voit tietää, että puhun sinulle. Mutta näen Jumalan voiman varjoavan kaikki henkiset asiat ja menevän hengen valtakuntaan.

143 Kyllä, takanani on eräs nainen, eikä hän tiedä, mikä häntä vaivaa.

Hän on. Oi, tuo naisparka! Hänellä on ollut yksi, kaksi, kolme, neljä, viisi leikkausta. Ei tiedetä mikä se on. Nuo lääkärit eivät tiedä, mikä se on. Hänet on lähetetty tänne Arizonaan kokeita varten. Hän on Louisianasta, hänen nimensä on rouva Pearson. Hyvä on, rouva Pearson, jossakin takanani, nouse ylös, katso minuun. Uskotko minun olevan Jumalan profeetta? Minä en tunne sinua. Jos se on oikein, heiluta kättäsi. Me olemme vieraat toisillemme. Mitä sanottiin, on totta. Onko näin? Lääkärit eivät tiedä, mikä sinulla on vikana. Ne ovat hermosi. Ole todella hiljaa, usko, ja olet menevä kotiin terveenä. Pitäkää usko Jumalaani Uskotteko, että Jumalan Poika on ylösnoussut jälleen?

144 Nyt, onko joku tässä osastossa? Oletteko te kaikki valmiit uskomaan täällä takana? Pat, etkö ole iloinen, että olet kristitty? Eikö olekin ihmeellistä päästä pois siitä elämästä, jota elit, ja olla kristitty?

145 Tässä on eräs rouva. Se on nainen, mies ja lapsi. Tämä rouva on kosketuksessa Jumalaan. Hän on takanani. Ja hänellä on jonkinsorttinen vatsavaiva ja hänellä on heikkoutta jälkeenpäin. Hänkään ei ole täältä, hän on erämaan kaltaiselta seudulta, se on Kansas. Hänen aviomiehensä on saarnaaja. Se on tämä nainen, joka istuu juuri siellä. Minä en tunne sinua. Jos se meni oikein, rouva, heiluta kättäsi tällä tavalla. Hyvä on, mene kotiin, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen ja tule terveeksi. Uskotteko te Herraan?

146 Kaikkialla ympäri rakennusta nyt, uskotteko te Herraan? Varmasti, Hän on täällä! Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Tuo sama Jumala, joka voi näyttää Elialle, missä tuo leskinainen oli. Tuo sama Jumala voi näyttää minulle, missä te olette, istuen, rukoillen, koska se on Jeesuksen Kristuksen Henki, sama eilen, tänään ja ainiaan. Uskotteko te sen? Pankoon jokainen henkilö täällä kätensä toinen toisensa päälle, kun minä rukoilen puolestanne yleisesti, juuri nyt, ja uskokaa, jotta tietäisitte, että tässä on jotakin teille, jokaisella teistä. Te olette uskovaisia, ettekö olekin? Jos olette, sanokaa: "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Jumalan Läsnäolossa, joka on erehtymätön todiste Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksesta, pankaa kätenne toistenne päälle ja rukoilkaa toistenne puolesta.

147 Taivaallinen Isämme, minä annan Sinulle tämän odottavan kuulijakunnan. Voikoot kaikki nämä ihmiset, jotka ovat katuneet syntejään, löytää hyvän seurakuntakodin. Voikoot ne, Herra, jotka ovat sairaita, olla parantuneet. Olkoon Saatanan voima rikottu heidän elämänsä päältä

juuri nyt, kun minä nuhtelen Perkelettä ja pyydän, että Jeesuksen Kristuksen Voima, tulisi tämän kuulijakunnan ylle ja ottaisi pois jokaisen sairauden, jokaisen, taudin, jokaisen vaivan, jokaisen epäilyksen. Ja nyt vain tule, Herra, ja paranna heidät. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan Nimessä minä pyydän sitä.

branhaminsaarnoja.fi